

توضیح آیت‌الله جوادی آملی درباره میوه ممنوعه حضرت آدم (ع)

آیت‌الله جوادی آملی با اشاره به تعبیر مختلف درباره نوع میوه ممنوعه، گفت: در قیامت، مومن هر چه بخواهد در اختیار اوست و از هر درختی هر نوع میوه‌ای بنابر میل مومن قابل استحصال است.

آیت‌الله جوادی آملی با اشاره به تعبیر مختلف درباره نوع میوه ممنوعه، گفت: در قیامت، مومن هر چه بخواهد در اختیار اوست و از هر درختی هر نوع میوه‌ای بنابر میل مومن قابل استحصال است.

به گزارش ایسنا، آیت‌الله عبدالله جوادی آملی، مرجع تقلید در درس تفسیر خود در مسجد اعظم، با اشاره به ماجرای حضرت آدم (ع) عنوان کرد: در قصه حضرت آدم دارد که ابلیس استکبار کرد و کان من الکافرین شد، علامه طباطبائی در اینجا تعبیر لطیفی دارند که خداوند از همان روز ازل که اینها را آفرید قبل از آزمون می‌دانست که درون او ناصادق است و امتحان سجده را پیش آورد.

وی افزود: در اینکه آدم گندم خورد یا میوه دیگری، تعبیر مختلف است؛ برخی گفته‌اند گندم بود و برخی چیز دیگر، که همه درست است؛ زیرا در قیامت همه چیز در اختیار مومن است و میوه بهشتی مانند دنیا نیست که از گندم فقط گندم بروید در آنجا اگر مومن اراده کند از گندم، میوه‌های دیگری هم به دست می‌آید.

آیت‌الله جوادی آملی با اشاره به بحث نفحات صور، بیان کرد: در نفخه اول این مرگ است که اماته می‌شود لذا خالدین فیها است، وقتی نفخه دوم هم زده شد، مردم را به نام انبیاء و امام‌شان دعوت می‌کنند؛ اگر دنبال فرعون و نمرود بودند، می‌گویند فرعونیان و نمرودیان بیایند و اگر حسین و حسن (ع) باشند، می‌گویند حسینی‌ها و حسنی‌ها بیایند.

وی تاکید کرد: احضار انبیاء تشریفاتی است، در جریان آمدن پیامبر (ص) در قیامت هم دارد که با جلال و شکوه می‌آیند تا شهادت بدهند؛ شهدا هم فرشتگانی هستند که «کراما کاتبین» اند؛ البته اعضا و جوارح در آن حد نیستند که همراه این شهودان بیایند از طرف دیگر عمل هم خودش حاضر است و دیگر جایی برای انکار نیست.

این مفسر قرآن با اشاره به تعبیر قرآن مبنی بر «جزاء وفاقا» تصریح کرد: فرمود جزای آنان بیش از گناهان‌شان نیست، البته عفو و تخفیف هست، ولی بیشتر از گناه‌شان نیست، بلکه عصاره عمل‌شان را به آنان نشان می‌دهیم که باطن عمل و یا تجسم عمل است.

وی ادامه داد: این همه مراکز مذهبی، دینی و قرآنی و شهادت و ... را اینها در دنیا ندیدند و مراکز فساد را دیدند؛ در قیامت هم این طور محشور می‌شوند بهشت و انبیاء و ائمه و ... را نمی‌بینند و با همان چیزهایی که دیده است محشور می‌شود. اگر در دنیا مسجد و حسینیه را ندید در قیامت هم بهشت را نمی‌بیند و جهنم را می‌بیند.

این مفسر قرآن تاکید کرد: جریان معاد را بخشی با برهان عقلی می‌فهمیم که حساب و کتابی و معادی هست و نقل، آن را تفصیل می‌دهد، اگر با برهان عقلی جلو رفتیم انشاء «قدروالله حق قدره» هستیم، اما اگر نه به برهان عقلی و نه برهان نقلی مراجعه نکردیم، «ما قدروالله» خواهد بود.

این مرجع تقلید عنوان کرد: خدا اصلاً قابل انکار نیست زیرا در درون هر کسی فطرت قرار داده است لذا نباید کاری کرد که این سرمایه دفن شود، دفن کردن، حرام است این سرمایه باشد ولو انسان عوام هم باشد راه را پیدا می‌کند.

وی تاکید کرد: یکی از کارهای دشمنان این است که نگذارند این سرمایه شکوفا باشد و روی آن را با مسایل دنیوی می‌پوشانند و وظیفه حوزه و دانشگاه است که نگذارد این تبلیغات منفی روی مردم اثر بگذارد.

استاد برجسته حوزه با بیان اینکه خداوند، رب و البته مالک و خالق همه عالم است، گفت: قرآن کریم فرمود مقالید آسمان‌ها و زمین از آن خداست؛ هر موجود آسمان و زمینی کلیدی دارد که هر کاری بخواهد انجام شود از طریق این کلیدها و اسباب است که کلینی نیز در اصول به آن اشاره کرده است.

وی ادامه داد: نظام عالم سببی و مسببی و مانند آن است که از سبب به عنوان کلید مسبب یاد می‌شود، اگر خالق و رب، اوست و لاغیر، چرا برخی اصرار دارند که غیرخدا پرستش شود.

این مفسر قرآن بیان کرد: مقالید همان مفاتیح است و اگر کسی به غیر خدا مراجعه کند، نه از مخزن خبر دارد و نه از کلید، و فرمود کافران و مشرکان خدا را آن طور که باید شناختند، زیرا نفهمیدند که هم مفتاح خداست و هم مفتاح در دست اوست؛ در بحث معاد هم فرمود همه در قیامت در قبضه الهی هستند، نه اینکه الان در قبضه الهی نیستند، بلکه الان پرده روی چشم انسان است، ولی در قیامت پرده برداشته می‌شود.

این استاد برجسته حوزه علمیه عنوان کرد: یاد خدا، لفظی نیست، زیرا به سمع و لسان نسبت داده نشده است، اگر کسی آثار الهی را بفهمد و بنویسد و بگوید و بشنود، یاد خداست؛ الان این طور نیست که زمین رها یا در قبضه دیگری باشد و در قیامت در قبضه خدا باشد؛ الیوم در اختیار هو الاول و در قیامت هم در اختیار هو الآخر است که هو الاول همان هو الآخر است.

وی در ادامه بحث تغییرات زمین در هنگامه قیامت اظهار کرد: شفاف و روشن است که به لحاظ بدن، ما از زمین هستیم و بعد هم به زمین برمی‌گردیم، روایات دارد که زمین به زمینی تبدیل می‌شود که در آن گناه نشده است، زمینی که هزاران سال از آن گذشته بر روی آن معصیت شده است به زمینی بدون معصیت تبدیل می‌شود و این از مسایل سخت تفسیری است؛ (البته این طور هم نیست که با تغییرات انسان، زمین عوض شود و از طرفی همه اجزای زمین و مسجد و ... هم در قیامت شهادت می‌دهند).

وی ادامه داد: درباره کوه‌ها همه آیات به حسب ظاهر قابل فهم است، اینکه اول آن را مانند تل شن می‌کنیم و فرو می‌ریزیم، الان کوه‌ها میخ زمین هستند که زمین لرزد، امام علی (ع) در نهج البلاغه فرمودند که خدا با صخره‌ها اضطراب زمین را برطرف کرد. الان اگر کسی خیانتی کرد می‌تواند در کوه و دره‌ای خود را پنهان کند اما در قیامت دیگر مجالی برای این کار نیست.